PARACLISUL

CUVIOSULUI ŞI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI

PĂRINTELE NOSTRU

Siluan Athonitul

Facere a lui Athanasie Simonopetritul Ieromonahul

Dupre obişnuitul început, zicem troparele acestea, Glas 4.
Mintea ţinându-ţi în cele mai de jos ale iadului şi prin smerenie întru înălţime cu vedeniile Harului ridicându-te, cinstite Siluane, priimeşte pre cei ce aleargă către tine în părinteştile tale rugăciuni; dă în Duh trăire gândului de pocăinţă, ca prin cunoaşterea lui Dumnezeu să ne învrednicim, Părinte, împreună stării celei de Sus.

Slavă... Şi acum...

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii, cine ne-ar fi păstrat până acum slobozi? Nu ne vom depărta de tine Stăpână, că pururea mântuieşti pre robii tăi din toată năpasta.

Cântarea 1, glas 8:
Irmos:

Apa trecând ca pre uscat şi din răutatea Eghiptenilor scăpând Israilteanul, striga: Izbavitorului şi Dumnezeului nostru să cântăm.

Stih: Cuvioase Părinte Siluane, roagă-te pentru noi.

Însetând dupre Harul lui Iisus, cu credinţă alergăm către tine, Părinte Siluane; cu rugăciunile tale cele sfinte dăruieste şi nouă darurile Dumnezeiescului Duh.

Milostiv fă, părinte, pre Stapânul Cel Bun, şi dă a păcii înnoire inimilor ce caută liniştirea pre carea Duhul Sfânt o dăruieste.

Slavă...

Sufletele noastre de patimi curăţeşte, de trei ori fericite Părinte, şi lăcaş luminat strălucind, Mângâietorului le arată, precum şi sufletul tău desăvârşit ai curăţit.

Şi acum… A Născătoarei.

Smerenia cea adevărată, carea o ai avut, Fecioară, întru cele dinlăuntru dăruieşte celor ce te roagă, spre a se face toţi prin har Preadulcelui tăi Fiu lăcaşuri.

Cântarea a 3-a
Irmos:

Făcătorul celor mai presus de crugul ceresc, Doamne, şi Ziditorul Bisericii, Tu mă întăreşte în dragostea Ta, Cela ce eşti marginea doririlor, a credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Cea multă a ta iubire către Dumnezeu o ai arătat, fericite, prin pocăinţa dreapta înfrânându-te spre a nu mai mâhni pre Acesta prin greşale sau păcate cu voia.

Cea vie chemare a lui Iisus mântuitu-te-a, când câinele cel turbat de tine, Părinte, s'a apropiat; pentru aceasta, de câinele-diavolul mă izbăveşte, rugăciunea neîncetată învaţându-mă.

Slavă…

Pre cel zdrobit, Părinte, de viclene fapte, iarăşi mă ridică şi mă îndreptează cu mijlocirea ta, căci tu în dar ai îndurările iubitoare de oameni, pre cari îmi arată, ca să te proslăvesc.

Si acum… A Nascatoarei.

Precum pre şarpele cel viclean, Fecioara, de la Simion, în vis, ai gonit, pururea goneşte de la inima mea gândurile cele necurate, vas preacurat arătându-mă.

* * *

Izbăveşte, Siluane, cu rugăciunile tale pre ai tăi rugători din toate năvălirile celor vicleni şi în Harul Domnului păstrează pre dânsii.

Caută cu bunăvoire, întrutot cântată de Dumnezeu Născătoare, asupra necazului cel cumplit al trupului meu şi tămăduieşte durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia, si îndata Sedealna, Glas 2:

Cu rugăciunile tale îmbogaţindu-ne, întrutot fericite, de primejdii pururea ne izbăvim, noi robii tai; şi pre Dumnezeu prin Har cunoscând, ţie din suflet cântare înălţăm, Siluane preacuvioase.

Cântarea a 4-a
Irmos:

Auzit-am, Doamne, cea a rânduielii Tale taină, înţeles-am lucrurile Tale şi am proslăvit dumnezeirea Ta.

Precum statornică ai arătat, părinte, dorirea dăruirii tale, aşa pururea pre robul tău lui Dumnezeu a vieţui învredniceşte-l.

Înconjurat-au flăcările iadului, părinte, inima ta ce se pocăia, de a căror năpasta ma izbăveşte, înrourarea Harului dăruindu-mi.

Slavă…

Străin lumii făcutu-te-ai, Cuvioase, crucea dumnezeieştii schime ridicând, pre Hristos înrudit având, cu Carele cu îndrăzneala ta mă înrudeşte.

Şi acum… A Născătoarei.

Ca pre un prinos sfinţit ai arătat, Fecioara, în dumnezeiescul Athos pre robul tău, precum o maică cu acoperământul tău acoperindu-l, cu carele şi pre mine acoperă.

Cântarea a 5-a
Irmos:

Luminează-ne cu poruncile tale, Doamne, şi cu braţul Tău cel înalt; a Ta pace dăruieşte nouă, Iubitorule de oameni.

Arătatu-S-au ţie Hristos, războiul îmblânzind şi sufletul de tărie umplându-ţi, pre Carele înduplecând, sprijinitor şi mie Îl arată. Trupul şi sufletul dumnezeiasca vedenie priimind, înnoitu-ţi-s'au îndată, Părinte; şi eu strig către tine, înnoiască-mi-se omul cel lăuntric.

Slavă…

Ochiul cel înţelegător precum un înger treaz păzitu-l-ai, în privegheri topindu-te, părinte; pentru aceasta, trezviei mă învredniceşte.

Şi acum… A Născătoarei.

Mintea şi inima îmi înnoieşte, dumnezeiască Mireasă, semănându-mi înlăuntru sământa rugăciunii, precum şi Cuviosului, când se ruga, în chip străin ai semănat.

Cântarea a 6-a
Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul, şi Aceluia voiu vesti scârbele mele; că de rele sufletul meu s-a umplut, şi viaţa mea de iad s-a apropiat; şi mă rog precum Iona: Din stricăciune, Dumnezeule, mă scoate.

Ca pre a ta viaţă pre fraţi socotind, prin cari ai aflat pre Dumnezeu pre Tatăl, Siluane, slujit-ai lor din toată inima, Harul Duhului priimind; pentru aceea, şi pre mine, rogu-te, spre toţi asemenea ţie a căuta mă învredniceşte.

Defăimat-ai firea cea stricăcioasa şi lupte preste măsura ai săvârşit, frica în minte având, nu cândva să cazi din a lui Hristos iubire, Cuvioase, căreia pururea, prin rugăciunile tale, sufletului meu părtaş a fi dăruieşte.

Slavă...

Cugetul păstrându-ţi în cele mai de jos ale iadului, preafericite părinte, de cea bună a Mântuitorului nădejde a nu te depărta te-ai învrednicit, Cuvioase, pentru aceea strig ţie din suflet: lucrării acesteia lucrător pre mine mă arată.

Şi acum... A Născătoarei.

De mila ta de maică desfătatu-s'a slujitorul tău, Fecioară Doamnă; ci nimenea cu dorire căzând ţie înainte, gol de Har nu se întoarce; de carele, rogu-mă eu negrijilivul să mă desfătez în toată viaţa mea.

Condacul:

Pre pământ fiind, slujit-ai lui Hristos, pre urmele Aceluia umblând; acuma în ceruri pre Carele ai dorit priveşti, împreuna cu Dânsul petrecând, precum au făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane, calea mă învaţă, carea ai urmat.

Izbăveşte, Siluane, cu rugăciunile tale pre ai tăi rugători din toate năvălirile celor vicleni şi în Harul Domnului păstrează pre dânşii.

Neîntinată, carea prin cuvânt, pre Cuvântul în zilele cele de pre urmă netâlcuit ai născut: înduplecă-L, ca ceea ce ai a maicii îndrăznire.

Sedealna, glas 2:

Prin cercare dumnezeieştile taine învaţându-te, dragostea frumos către toţi o ai arătat, pre carea, Siluane, şi acum celor ce au trebuinţa, credincioşilor, şi către a ta mijlocire

aleargă, o arată, patimile dela suflete şi trupuri departe alungând şi a Duhului bucurie, cea din Har, dăruind.

Icos, glas 6:

Cu tot avântul către Dumnezeu tinzând, calea nevoinţei, Părinte preacuvioase, o ai străbătut; şi mănunchiurile Harului cu a ta dorire secerând, îmbogăţitu-te-ai acum cu adevărat însutit, precum grăieşte Evanghelia. Pentru aceasta, şi celor ce aleargă la izvoarele graiurilor tale dăruieşte înrourare inimii şi chipuri nemincinoase de pocăinţă, Siluane, în dumnezeiescul Duh întemeietor şi învăţător.

Cântarea a 7-a

Irmos:

Cei din Iudeea tineri ce au ajuns în Vavilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului o au călcat cântând: al parinţilor noştri Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Sfânta vieţuire monahicească în multa umilinţă o ai străbătut, Părinte, pururea arătarea Domnului înaintea ochilor având, pre Carele şi pre mine învredniceşte înaintea mea a vedea.

Mintea păzitu-ţi-ai străină de fapte şi cugete lumeşti, de Dumnezeu purtătorule, în Duh pogorându-te spre învăluirile lumii şi rugăciuni făcând; pentru carea şi acum te roagă.

Slavă...

A tânguirii lui Adam trecut-a vremea, Cuvioase, căci acum de Carele ai dorit te îndulceşti; ci ca un verhovnic printre cei ce îndrăznire au dobândit, preaiubitorule de suflete, pre întreg poporul pomeneşte.

Şi acum... A Născătoarei.

Lânga Cruce stând, noian de întristare, curată, ai răbdat; ci umplutu-te-ai de bucurie pre Fiul tău înviat văzând, de carea bucurie învredniceşte pre poporul ce te cântă.

Cântarea a 8-a
Irmos:

Pre Împaratul Cerurilor, pre Carele cântă oştile îngereşti, cântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toti vecii.

Din ceruri ceata tuturor sfinţilor pentru lume rugaţi-vă necontenit, acum împreună rugător având pre Siluan cel dumnezeiesc.

Biruinţa află cela ce până în sfârşit smereşte pornirea inimii spre a se înălţa, carea biruinţă prin rugăciunile tale, părinte, să aflăm, cei ce pre tine cântam.

Binecuvântăm pre Tatal, şi pre Fiul, şi pre Sfântul Duh, Domnul.

O, cea negrăita iubire de oameni a Stăpânului, Carele dăruieşte mângâiere robilor Harul Mângâietorului, pentru rugăciunile sfinţilor.

Şi acum... A Născătoarei.

Iarăşi, Fecioara, mă priimeşte pre cel ce cad cerându-ţi nebiruita mijlocire, prin carea şi nădăjduiesc să aflu mântuirea.

Să lăudăm, bine să cuvântam şi să ne închinăm Domnului, cântându-L şi preaînalţând pre Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a
Irmos:

Cu adevărat de Dumnezeu Născătoare te mărturisim, cei prin tine mântuiţi, Fecioară curată, cu cetele celor fără de trup pre tine mărind.

Comoara iubirii cerşescu-ţi Siluane, întru tot fericite, Cuvioase, îndoit pre aceasta dăruieşte-mi prin mijlocirile tale.

Ridicatu-te-ai mai presus de fire în Duhul Sfânt, şi mai presus de fire ca înger vieţuit-ai; astfel şi ai tăi cântăreţi a vieţui, Părinte, te roagă.

Bucură-mă, de trei ori fericite, la viaţa ta cugetând şi a Domnului mare milă văzând, prin carea, Siluane, a mă mântui şi pre mine învredniceşte.

Slavă...

De graiuri nepricepându-mă, un glas de rugăciune mai înalţ, Părinte fericite, ca lumea întreagă să cunoască, în Duhul, pre Domnul.

Şi acum... A Născătoarei.

Cerând a ta lumină eu întunecatul, Născătoare de Lumină, o rază trimite, şi împărăţiei Luminii părtaş mă arată.

Dupre Vrednic este cu adevărat..., stihirile acestea:

Pre al pocăinţei învăţător, şi al luminii nezidite preaneînşelat tăinuitor, al Duhului Sfânt lăcaş şi povăţuitor, pre Siluan întru cântări să proslăvim.Semănat-ai în lacrimi din belşug, Părinte, de Dumnezeu purtătorule; acum în dar mănunchiurile dumnezeieştilor vârtuţi ţinând, împarte Siluane, în Dumnezeu înţelepte, celor ce te roagă, rodurile Harului.

Pre Duhul cel Preasfânt cu rugăciunile tale înnoieşte, Părinte, celor ce cu evlavie te cinstesc, şi lumea întreagă învredniceşte a se umple de cunoştinţa Domnului, preafericite.
Pre cei ce la racla Moaştelor tale ne închinăm, Siluane, de daruri de viaţă făcătoare ne umple, şi de căldura dragostei ne aprinde, ca toţi cu mulţămită să te proslăvim. Pre al Rusiei vlăstar minunat, şi a Muntelui Athon binepriimită cuvântătoare jertfă, pre a Duhului Sfânt cea de Dumnezeu purtătoare gură, pre Siluan cel mare în cântări să cinstim.

Stih: Toate oştile îngereşti... apoi Sedealna de dupre Cântarea a 6-a.
Iar dupre Apolis, Glas 2:

Dă mie a Duhului bucurie, dă-mi a iubirii o, Părinte, desăvârşirea, dă-mi dorirea preadulcelui Iisus, a vârtuţilor plinătatea, smerenia cea dumnezeiască, pentru ca întreg umplându-mă de Duh, pre tine să slăvesc, a Muntelui celui Sfânt slavă, şi a Bisericii gură, Siluane, în Dumnezeu fericite.

Troparul, glas 3.

Propoveduitor al iubirii lui Hristos, lumii întregi ai fost dat, de trei ori fericite, între cuvântătorii de Dumnezeu cel prea duios, căci pre Cel smerit şi blând ai văzut, şi inima Aceluia o ai cunoscut; pentru aceasta, prin graiurile tale toţi luminându-ne, Siluane, de Dumnezeu însuflate, proslăvim Duhul, Carele pre tine-au proslăvit.

Alt tropar, glas 4.
Podobie: Dreptar al credinţei....

Pre Hristos, Învăţător în calea smereniei, rugându-te, ai aflat, Duhul mărturisind în inima ta mântuirea; pentru aceasta, neamurile toate, acum la nădejde chemate, se veselesc întru pomenirea ta. Cuvioase Părinte Siluane, roagă pre Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Iar în Mănăstiri se cânta: pentru aceasta, călăuza nevoinţei te-ai arătat, plin fiind de lumina cea dumnezeiască. Cuvioase Părinte Siluane, roagă pre Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glas 8.
Podobie: Când s-au pogorât...

Pre pământ fiind, slujit-ai lui Hristos, pre urmele Aceluia umblând; acuma, în ceruri, pre Carele ai dorit priveşti, împreună cu Dânsul petrecând, precum au făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane, calea mă învaţă, carea ai urmat.